

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/121/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320010152
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5320010152.5

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Anny Mihálikovej, na neverejnom zasadnutí konanom 29. novembra 2022 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným W. H., nar. XX.X.XXXX a manželkou odsúdeného G. H. proti uzneseniu Okresného súdu Čadca, č.k. 1Nt/5/2020-177 z 27.7.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Čadca, č.k. 1Nt/5/2020-177 z 27.7.2022.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh manželky odsúdeného W. H. - G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. T. Y., T. Y. XXX, na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 2T/64/2017 z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Čadca uznesením, č.k. 1Nt/5/2020-177 z 27.7.2022 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 2T/64/2017 zamietol.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí z 27.7.2022 vyplýva, že po vyhlásení uznesenia, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku odsúdený W. H. a navrhovateľka G. H. uviedli, že podávajú sťažnosť a prokurátor sa vzdal práva podania sťažnosti.

Dňa 21.9.2022 okresnému súdu bolo doručené doplnenie dôvodov sťažnosti odsúdeného W. H. prostredníctvom obhajcu JUDr. Miroslava Stopku, v ktorom uviedol nasledovné argumenty:

„Je zrejmé, že odsúdený produkoval dostatočne dôkazy, ktoré súdu skôr neboli známe, a to najmä výpoveď svedka G. U., ktorý bol priateľom jej syna a s poškodenou I. N. sa poznal. Poškodená uviedla, že si všetko vymyslela a potom mala strach to stiahnuť, aby nebola krivo obvinená. Vymyslela si to, lebo nechcela, aby odsúdený chodil za jej synom a mala jej to poradiť nejaká kamarátka. Bola skoro každý deň opitá a ani si nepamätala, že som tam bol. Výpoveď tohto svedka bola potvrdená i synom poškodenej I. N., ktorý tvrdil, že matka - poškodená I. N. svedka G. U. dobre pozná a nie je pravdou, že ho nepozná, nakoľko chodieval k nim domov. Teda i v tom smere bola výpoveď poškodenej I. N. nepravdivá. Tieto svedectvá potvrdili nepriamo i svedkyňa Y. C., svedok I. H. a svedkyňa G. H..

Teda zjavne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Okresný súd teda nesprávne vyhodnotil najmä výpoveď svedka G. U. a svedka I. N. a nesprávne rozhodol o tom, že sa obnova konania nepovoľuje. Svedecká výpoveď poškodenej I. N. je zjavne tendenčná a účelová v snahe vyvinuť sa z prípadného trestného stíhania pre krivé obvinenie, resp. krivú výpoveď.

Za týchto okolností z vykonania dokazovania je zrejmé, že okresný súd nesprávne rozhodol a z tohto dôvodu žiadame uznesenie OS Čadca v zmysle ust. § 194 ods. 1 písm. a) krajským súdom zmeniť a návrh na obnovu konania vo veci OS Čadca 2T/64/2017 povoliť.“

Dňa 4.10.2022 okresnému súdu bolo doručené doplnenie dôvodov sťažnosti navrhovateľky G. H., v ktorom uviedla nasledovné argumenty:

„Okresný súd Čadca návrh na povolenie obnovy konania zamietol z dôvodu, že konštatoval, že nezistil splnenie podmienok v zmysle ustanovenia § 394 Trestného poriadku, konkrétne konštatoval, že výpovede svedkov G. H., I. H., Y. C. a G. U. (kľúčový svedok) nepovažoval za „dôveryhodné“, ale považoval ich za „účelové, tendenčné a nepravdivé“, „vopred inštruované“. Okresný súd Čadca tieto výpovede svedkov označil za nedôveryhodné, účelové, tendenčné, nepravdivé a vopred inštruované napriek tomu, že všetci 4 svedkovia boli vypočutí najskôr dňa 19.06.2020 na Okresnom riaditeľstve PZ Čadca, Odbore kriminálnej polície - G. H. - navrhovateľka v čase od 08.35 hod. do 09.05 hod (č.l. 20 - 21 rub súdneho spisu), I. H. v čase od 09.10 hod. do 09.25 hod. (č.l. 22 - 23 súdneho spisu), Y. C. v čase od 09.35 hod. do 09.45 hod. (č.l. 24 - 25 súdneho spisu) a G. U. v čase od 09.50 hod. do 10.15 hod. (č.l. 26-27 rub súdneho spisu) a boli pred samotným výsluchom riadne vyšetrovateľom poučení o povinnosti vypovedať pravdu a nič nezamlčovať a o trestných následkoch krivej výpovede. Taktiež všetci 4 svedkovia boli vypočutí Okresným súdom Čadca až po tom, čo zložili prísahu, napriek uvedenému Okresný súd Čadca tieto výpovede svedkov označil za nedôveryhodné, účelové, tendenčné, nepravdivé a vopred inštruované. Dokonca uviedol, že výpovede svedkov sú „jednoznačne rozporné a upravované podľa potreby, ako príklad súd uvádza, že podľa výpovede svedka I. H., mal mať s poškodenou sexuálny vzťah svedok G. U.. Tento však takýto vzťah s poškodenou poprel.“ Navrhovateľka však považuje za potrebné doplniť, že G. U. však najskôr súdu uviedol, či musí na takú otázku odpovedať. A potom dodal, že nevie prečo to svedok I. H. uviedol, ale že asi preto, že si to myslel. Potom doplnil, že s poškodenou pomer nemal, ako je to zrejmé zo zápisnice Okresného súdu Čadca sp. zn. 1Nt/5/2020-171 o verejnom zasadnutí zo dňa 13.07.2022 (str. 5 zápisnice Okresného súdu Čadca sp. zn. 1Nt/5/2020-173 o verejnom zasadnutí zo dňa 13.07.2022 - č.l. 173 súdneho spisu).

Ako už bolo uvedené vyššie, Okresný súd Čadca však nešpecifikoval na základe akých skutočností dospel k záveru, že výpovede ním spomenutých svedkov boli účelové, tendenčné, nepravdivé a vopred inštruované, ani na základe akých skutočností konštatoval, že v konaní pred súdom bola preukázaná ich nedôveryhodnosť. V tejto časti je teda napadnuté uznesenie kvôli absentujúcemu odôvodneniu nepreskúmateľné.

Okresný súd Čadca na str. 8 napadnutého uznesenia (č.l. 184 súdneho spisu) taktiež uviedol, že už v pôvodnom konaní sa súdy vysporiadali s výpoveďami svedkov G. H. - navrhovateľky a svedka I. H. a nepovažovali ich za dôveryhodné.

V tejto súvislosti navrhovateľke nedá nespomenúť, že pokiaľ ide o samotný skutok, pre ktorý bol menovaný odsúdený právoplatne odsúdený, ktorý sa mal stať v dome svedkyne I. N. (v pôvodnom konaní svedkyňa - poškodená), okrem menovaného odsúdeného a svedkyne I. N. v dome nebol pri nich nikto, priamymi účastníkmi boli teda len oni dvaja. Menovaný odsúdený aj I. N. zhodne vypovedali, že menovaný odsúdený, keď k nej domov prišiel, zaklopal na vchodové dvere, ona mu otvorila a spýtal sa jej, či je doma jej syn I. N.. Opäť zhodne obaja vypovedali, že menovanému odsúdenému odpovedala, že jej syn I. N. nie je doma (str. 4 a 5 zápisnice Okresného súdu Čadca o hlavnom pojednávaní sp. zn. 2T/64/2017-107

zo dňa 27.06.2017 - č.l. 108 rub (pozn. omylom v súdnom spise vyznačené č.l. 109 dvakrát po sebe) a č.l. 109 pripojeného súdneho spisu; str. 3 zápisnice Okresného súdu Čadca o hlavnom pojednávaní sp. zn. 2T/64/2017-280 zo dňa 24.06.2019 - č.l. 281 pripojeného súdneho spisu). Následne menovaný odsúdený namietal, že I. N. doma je, že tam niekto spí, na čo ho I. N. zavolala dnu, aby sa presvedčil, že to ale nie je jej syn I. N., ale N. D. prezývaný C.. Navrhovateľka a jej brat I. H. stáli vonku pri aute a čakali na to, aby mohli pomôcť naložiť menovanému odsúdenému odkvapové rúry, po ktoré vlastne do domu I. N. prišiel a ktoré mu mal dať jej syn I. N.. Nikto iný tam vtedy prítomný nebol. Výpoveď menovaného odsúdeného a svedkyne I. N. sa následne líšia v tom, že menovaný odsúdený tvrdil, že po tom, čo zistil, že I. N. doma nie je, z domu I. N. odišiel, a I. N. tvrdila, že po tom, čo menovaný odsúdený zistil, že jej syn I. N. doma nie je, z domu neodišiel, ale začal jej navrhovať sex.

Samotný Okresný súd Čadca v rozsudku sp. zn. 2T/64/2017-286 zo dňa 24.06.2019 na str. 19 (č.l. 295 pripojeného súdneho spisu) však konštatoval, že sú tu dve skupiny dôkazov, a to výpoveď I. N. a svedkov, ktorí sčasti jej výpoveď potvrdzujú, hoci neboli priamymi svedkami, a výpoveď menovaného

odsúdeného a svedkov, ktorí sčasti potvrdzujú jeho výpoveď, pričom tieto dve skupiny výpovedí si navzájom odporujú. Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 2To/44/2019-381 zo dňa 19.02.2020 na str. 7 (č.l. 384 pripojeného súdneho spisu) uviedol, že z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Čadca je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal Okresný súd Čadca za preukázané v súvislosti so žalovaným skutkom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov a že sa v týchto smeroch Krajský súd v Žiline stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom Okresného sadu Čadca a v podrobnostiach naň odkazuje.

Okresný súd Čadca vyhodnotil, že hodnoverná je výpoveď I. N., a Krajský súd v Žiline, ako už bolo uvedené, sa stotožnil s týmto záverom. Okresný súd Čadca ako dôvod uviedol, že výpoveď I. N. je potvrdená viacerými svedkami, ktorí, hoci neboli priamymi svedkami predmetného skutku, sčasti potvrdzujú skutočnosti ňou uvádzané a v súhrne vytvárajú ucelenú reťaz. Ďalej uviedol, že nezistil žiadne skutočnosti ktoré by sponchybňovali tvrdenia I. N., nebol zistený dôvod, ktorý by mala na to, aby krivo obvinila menovaného odsúdeného zo spáchania skutku.

Navrhovateľka v tejto súvislosti poukazuje na fakt, že v trestnom konaní je podľa § 265 Trestného poriadku svedok dokonca povinný zložiť prísahu, že bude vypovedať pravdu, nič iné, len pravdu a vedome nie nezamlčí. (Nepriami) svedkovia vypočutí v pôvodnom konaní - manžel I. N. I. N., syn I. N. I. N., suseda I. N. J. Y. a známy I. N. N. D. prezývaný C. v časti, v ktorej vypovedali k samotnému skutku, opakovali to, čo počuli od I. N., a teda zjavne hovorili pravdu, aj keď v podstate len pravdu o tom, čo im povedala samotná I. N.. Navrhovateľka dodáva, že vo výpovediach týchto svedkov sú rozpory. Napr. je evidentný rozpor medzi výpoveďou I. N. a výpoveďou nepriamej svedkyne J. Y., ktorá o skutku počula len od I. N., pričom ho opisovala rozdielne ako samotná I. N., keď napr. I. N. uviedla, že menovaný odsúdený ju tlačil do spálne, a že mal na sebe tepláky, ktoré si následne stiahol (str. 8, 9 a 10 odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/64/2017-286 zo dňa 24.06.2019 - č.l. 289 rub - 290 rub pripojeného súdneho spisu) a svedkyňa J. Y. uviedla, že si menovaný odsúdený rozopol rázporok, vytiahol si von pohlavný úd a naháňal I. N. (str. 15 odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/64/2017-286 zo dňa 24.06.2019 - č.l. 293 pripojeného súdneho spisu), pritom rázporok na žiadnych teplákoch nebýva.

Syn I. N. I. N., ktorý s ňou býval v dome, dokonca k skutku navyše uviedol, že doteraz nevie, čo sa tam stalo, ak sa vôbec niečo stalo (str. 12 odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/64/2017-286 zo dňa 24.06.2019 - č.l. 291 rub pripojeného súdneho spisu a že aj N. D., prezývaný C. mu povedal, že o ničom nevie, len počul I. N. kričať (pozn. neuviedol čo, ani kedy kričala), a že noc predtým boli on aj N. D. opití a spali v dome I. N. (str. 13 odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/64/2017-286 zo dňa 24.06.2019 - č.l. 292 pripojeného súdneho spisu). Navrhovateľka taktiež uvádza, že svedkovia - navrhovateľka a jej brat I. H. boli priamymi svedkami toho, že menovaný odsúdený sa rozprával s I. N. vo vchodových dverách domu I. N. a oni ho čakali na ceste pred domom I. N. pri aute, na ktorom spolu s menovaným odsúdeným prišli, a po zistení, že I. N., za ktorým išiel menovaný odsúdený po odkvapové rúry, nie je doma, aj spoločne odišli.

Okresný súd Čadca na str. 8 napadnutého uznesenia (č.l. 184 súdneho spisu) výpoveď svedka G. U., ktorá je podľa názoru navrhovateľky novým dôkazom v zmysle ustanovenia 394 Trestného poriadku, spochybnil navyše aj ako oneskorenú, čím zároveň spochybnil, že ide o nový dôkaz. Podľa názoru Okresného súdu Čadca mal svedok G. U. vypovedať o skutočnostiach, ktoré sa dozvedel od I. N. niekedy v roku 2018, keď svedčili v prospech menovaného odsúdeného, už skôr. Ďalej Okresný súd Čadca konštatoval, že menovaný odsúdený od tohto svedka vedel o tejto skutočnosti už skôr, opakovane dňa 05.01.2020, a napriek tomu G. U. ako svedka v pôvodnom konaní vypočuť nenavrhol.

Ako už bolo počas konania pred súdom uvedené, menovaný odsúdený, ako aj navrhovateľka - manželka menovaného odsúdeného, sa o týchto nových skutočnostiach dozvedeli až dňa 05.01.2020 po tom, čo bol svedok G. U. prepustený z výkonu trestu odňatia slobody z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústava na výkon väzby Ilava, čo potvrdili všetci 4 vypočutí svedkovia, t.j. G. U., G. H. (navrhovateľka), I. H. a Y. C.. Následne menovaný odsúdený a navrhovateľka - manželka menovaného odsúdeného G. H. požiadali G. U., aby uvedené skutočnosti prišiel dosvedčiť na Krajský súd v Žiline dňa 19.02.2020, ktorý rozhodoval o odvolaní menovaného odsúdeného proti rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/64/2017-286 zo dňa 24.06.2019, t.j. aby vypovedal ako svedok o tom, čo mu o skutku povedala svedkyňa - poškodená I. N., no vypočutý nebol. Skutočnosť, že menovaný odsúdený vedel od svedka G. U. už pred dňom 05.01.2020 o tom, že I. N. mu niekedy v roku 2018 uviedla, že si to celé vymyslela, nie je pravdivá, a ani z výsluchu svedka G. U. na OR PZ Čadca zo dňa 19.06.2020 (str. 3 zápisnice OR PZ Čadca o výsluchu svedka G. U. zo dňa 19.06.2020 - č.l. 27 súdneho spisu), z jeho výsluchu v konaní pred súdom dňa 30.09.2020 (str. 4 zápisnice Okresného súdu Čadca sp. zn. 1Nt/5/2020-43 o verejnom zasadnutí za dňa 30.09.2020 - č.l. 44 rub súdneho spisu), ani z jeho

výsluchu pred súdom dňa 07.07.2021 (str. 1 zápisnice Okresného súdu Čadca sp. zn. 1Nt/5/2020-96 o verejnom zasadnutí zo dňa 07.07.2021 - č.l. 96 súdneho spisu), nevyplýva.

Svedok G. U. na verejnom zasadnutí dňa 30.09.2020 navyše uviedol aj skutočnosti, ktoré skôr neuvádzal, nakoľko ich zjavne nepovažoval za dôležité, ani k nim nesmerovala žiadna otázka vyšetrovateľa. Uviedol, že v čase, ktorý si presne nepamätá, ale bolo to niekedy po vydaní prvého rozsudku vo veci menovaného odsúdeného vedenom na Okresnom súde Čadca sp. zn. 2T/64/2017, bol on sám vo väzbe, a o tom, čo mu o skutku povedala I. N., povedal svojmu vtedajšiemu obhajcovi JUDr. Antonovi Kupšovi (ktorý bol zároveň obhajcom menovaného odsúdeného) a chcel o týchto skutočnostiach vypovedať. Ako laik, neprávnik, a trestne stíhaný človek dôveroval svojmu obhajcovi a jemu uviedol tieto skutočnosti, aby ich ďalej použil, nemal vedomosť o iných možnostiach, ako sa dostať na súd a vypovedať o nich. Navyše, keď sa dňa 19.02.2020 dostavil na Krajský súd v Žiline, na ktorom sa rozhodovalo o odvolaní menovaného odsúdeného proti rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/64/2017-286 zo dňa 24.06.2019, aby vypovedal ako svedok o tom, čo mu o skutku povedala I. N., vypočutý nebol, čo potvrdila svedkyňa G. H., svedok I. H., a aj menovaný odsúdený. Svedok G. U. dňa 07.07.2021 počas svojho výsluchu na verejnom zasadnutí na svojej výpovedi zotrval (str. 1 zápisnice Okresného súdu Čadca sp. zn. 1Nt/5/2020-96 u verejnom zasadnutí zo dňa 07.07.2021-č.l. 96 súdneho spisu).

Vypočutý svedok JUDr. Anton Kupšo na verejnom zasadnutí dňa 27.07.2022 potvrdil, že bol obhajcom svedka G. U., ako aj menovaného odsúdeného a po písomnom pozbavení mlčanlivosti G. U. a menovaným odsúdeným uviedol, že si už nepamätá, čo sa dialo pred verejným zasadnutím, ktoré sa konalo v pôvodnom konaní na Krajskom súde v Žiline (pozn. pred verejným zasadnutím, ktoré sa na Krajskom súde v Žiline konalo dňa 19.02.2020, po ktorom bol menovaný odsúdený právoplatne odsúdený a vzatý do výkonu trestu odňatia slobody). Uviedol, že si nepamätá, či bol svedok G. U. v ten deň prítomný na Krajskom súde v Žiline, ako to uvádzal samotný svedok G. U. a navrhovateľka - svedkyňa G. H., svedok I. H. a menovaný odsúdený. Uviedol, že: „Pamätám si obsah spisu, ale na tieto veci si už nespomínam.“ (str. 2 zápisnice Okresného súdu Čadca sp. zn. 1Nt/5/2020-174 o verejnom zasadnutí za dňa 27.07.2022 - č.l. 174 rub súdneho spisu) V tejto súvislosti navrhovateľka považuje za potrebné zdôrazniť, že svedok JUDr. Anton Kupšo nevyviedol, že G. U. nebol dňa 19.02.2020 prítomný na Krajskom súde v Žiline, aby bol vypočutý v pôvodnom konaní ako svedok, ale že si nepamätá, či bol, či nebol. Nepotvrdil jednoznačne tvrdenia svedka G. U., navrhovateľky - svedkyne G. H., svedka I. H. a menovaného odsúdeného, ale čo je podstatné, ani ich nepoprel, nevyvrátil. V podstate uviedol, že si nepamätá detaily, ale neuviedol, že to, čo vypovedali svedkovia, svedok G. U., navrhovateľka - svedkyňa G. H., svedok I. H. a menovaný odsúdený, nie je pravdivé. Navyše uviedol že menovaný odsúdený mal mať sexuálny vzťah so svedkyňou - poškodenou I. N..

V nadväznosti na vyššie uvedené považuje navrhovateľka za potrebné poukázať na to, že v zmysle R 10/1976: „Z hľadiska splnenia podmienok obnovy konania v zmysle § 394 TP nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo o dôkazoch, ktoré sa v návrhu na obnovu uplatňujú, vedel v pôvodnom konaní navrhovateľ, ale je rozhodujúce, či tieto skutočnosti, alebo dôkazy boli alebo neboli známe súdu.

Pokiaľ by aj bolo pravdou, že navrhovateľka alebo menovaný odsúdený od G. U. vedeli už pred dňom 05.01.2020, že I. N. mu uviedla, že si to na menovaného odsúdeného celé vymyslela, ako to konštatuje Okresný súd Čadca, s poukazom na vyššie citované rozhodnutie je to z hľadiska splnenia podmienok obnovy konania irelevantné.

Samotné napadnuté uznesenie teda s poukazom na vyššie uvedené stojí na nesprávnom základe, nakoľko je absolútne irelevantné, či navrhovateľka alebo menovaný odsúdený vedel v pôvodnom konaní o skutočnostiach alebo dôkazoch uvedených v návrhu na povolenie obnovy konania a uplatňovaných v priebehu konania pred súdom, v ktorom sa rozhoduje o (ne)povolení obnovy konania, ale jediné, čo je podstatné a rozhodujúce z hľadiska splnenia podmienok obnovy konania v zmysle § 394 Trestného poriadku, je to, či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli súdu známe v pôvodnom konaní. Aj z vykonaného dokazovania je nespochybniteľne zrejmé, že v pôvodnom konaní ani Okresný súd Čadca, ani Krajský súd v Žiline o týchto skutočnostiach a dôkazoch nevedel, neboli mu známe, a preto ich ani nemohol brať pri svojom rozhodovaní do úvahy.

Navrhovateľka si zároveň dovoľuje poukázať na nasledujúce rozhodnutia:

V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Tost 15/2011

zo dňa 21. 06. 2011: „Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v § 394 Tr. por. Súd musí preto najprv skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov, ktoré neboli súdu skôr známe a až následne zisťovať, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy sami o sebe, alebo v spojení

so skutočnosťami, či dôkazmi známymi súdu už predtým, môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu než v pôvodnom konaní. Za nové pritom možno považovať len také skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh dotýka. Neznámou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutočného stavu veci. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní (napr. výpoveď predtým nevypočutého svedka), ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom (napr. zmena výpovede tzv. spolupracujúceho svedka).“

V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Tost 42/2014 zo dňa 10. 12. 2014: „Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní (napr. výpoveď predtým nevypočutého svedka), ale aj dôkaz síce

v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom (napr. zmena výpovede tzv. spolupracujúceho svedka). Pod iným rozhodnutím o vine sa chápe napr. zistenie nových skutočností alebo dôkazov, po vykonaní a vyhodnotení ktorých by mohol byť vyslovený odsudzujúci rozsudok namiesto oslobodzujúceho rozsudku, alebo tiež naopak, prípadne ak by mohlo byť konanie páchatel'a posúdené ako priestupok, či zistenie podmienok umožňujúcich zastavenie trestného stíhania a pod..“

V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Tost 19/2014 zo dňa 30. 09. 2014: „Z uvedeného vyplýva, že dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. nemôže byť každá nová skutočnosť alebo každý nový dôkaz, ale len skutočnosti a dôkazy určitým spôsobom kvalifikované, t. j. také dôkazy, ktoré by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o otázkach uvedených v citovanom zákonom ustanovení. Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania je preto povinný hodnotiť dôkazy, význam novej tvrdenej skutočnosti alebo nového navrhnutého dôkazu vo vzťahu ku skutočnostiam a dôkazom vykonaným v pôvodnom konaní a až na základe takéhoto postupu môže dospieť

k odôvodnenému záveru, či ide o také kvalifikované skutočnosti a dôkazy, ktoré by mohli viesť k inému rozhodnutiu ako je pôvodný právoplatný rozsudok.“

V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Tost 22/2016 zo dňa 23. 06. 2016: „Pri posudzovaní, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. <., súd rozhodujúci o návrhu postupuje v dvoch na seba nadväzujúcich etapách: v prvom rade hodnotí návrh na obnovu konania z hľadiska, či sú

v ňom uvádzané také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli skôr, teda v pôvodnom konaní alebo v konaní o predchádzajúcich návrhoch na povolenie obnovy konania, súdu známe. Skutočnosťou súdu skôr neznámou sa pritom rozumie objektívne existujúci jav, ktorý nie je

v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. <., alebo rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva konštatujúce porušenie základných ľudských práv alebo slobôd obvineného bez možnosti nápravy jeho negatívnych dôsledkov (§ 394 ods. 4 Tr. por. <.). Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol zahrnutý do pôvodného konania, t. j. nebol v konaní vôbec uplatnený alebo vykonaný, prípadne ak takýto dôkaz bol síce v pôvodnom konaní vykonaný, avšak po právoplatnosti rozhodnutia nadobudol nový obsah (R 72/1980). Po zistení, že o takéto skutočnosti alebo dôkazy ide, prichádza do úvahy hodnotenie súdu v tom smere, či by tieto mohli samy osebe alebo

v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi skôr známymi viesť k inému procesnému výsledku, ako je pôvodný právoplatný rozsudok (druhá etapa). Až v prípade, že sú kumulatívne splnené obe uvedené podmienky, súd môže obnovu konania v zmysle citovaného ustanovenia povoliť,

v opačnom prípade návrh na obnovu konania zamietne pre nesplnenie zákonných predpokladov. Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. <., teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu.“

V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Tost 19/2012 zo dňa 11. 07. 2012: „Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisťeniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu - v danom prípade súdu - skôr známe, a teda

v právoplatnom rozsudku sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne ale tieto nové skutočnosti musia byť tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku.“ V zmysle R 14/1964: „Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. To platí tým skôr, keď vierohodnosť jediného priameho svedka je pochybná.“

V zmysle R 38/1968-IV: „Súhrn nepriamych dôkazov na preukázanie viny obvineného musí tvoriť logickú a ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti zažalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obvineného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru.“

V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Tost 31/2012 zo dňa 19. 12. 2012: „Samotný fakt, či takýto dôkaz, alebo skutočnosť môže, alebo nemôže odôvodniť povolenie obnovy konania, sa vzťahuje už na posudzovanie vecného obsahu nového dôkazu či skutočnosti. Takéto zistenie a závery môžu však byť len výsledkom dokazovania

a hodnotenia novopredkladaných dôkazov a skutočností súdom po vykonaní zákonom predpísanej formy konania, v posudzovanej veci verejného zasadnutia podľa § 402 ods. 1 Tr. por.“

Ako už bolo uvedené na str. 3 tohto podania, k výpovedi svedka I. N. Okresný súd Čadca na str. 8 - 9 napadnutého uznesenia (č.l. 184 -185 súdneho spisu) okrem iného uviedol, že úplne vyvrátil obhajobu menovaného odsúdeného v pôvodnom konaní, keď vypovedal, že odkvapové rúry odovzdával on menovanému odsúdenému, ktorý po ne prišiel spolu so svedkom G. U., hoci menovaný odsúdený v pôvodnom konaní, ako aj v tomto konaní, tvrdil, že po odkvapové rúry prišiel so svojou manželkou G. H. - navrhovateľkou a so švagrom I. H. a v tom čase svedok I. N. nebol doma.

Svedok I. N., syn I. N., ktorý vypovedal ako svedok už aj na hlavnom pojednávaní v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 2T/64/2017, ako je to zrejmé z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/64/2017-286 zo dňa 24.06.2019 (str. 12 - č.l. 291 rub pripojeného súdneho spisu) uviedol, že v čase skutku, t.j. v čase, keď menovaný odsúdený prišiel po odkvapové rúry do domu, v ktorom žil tento svedok spolu so svojou matkou I. N., nebol doma, ale bol v práci. Domov prišiel až večer. „Vie akurát to, čo mu povedala až večer mama.“ „Doteraz nevie, čo sa tam stalo, ak sa vôbec niečo stalo.“

Svedok I. N. vypovedal aj v tomto konaní po tom, čo bol predvedený OO PZ Turzovka, a to na verejnom zasadnutí dňa 05.01.2022. K samotnému skutku nič nevypovedal. Vyjadroval sa len k vzťahu so svojou matkou I. N.

(v pôvodnom konaní svedkyňa - poškodená), k svojmu vzťahu k menovanému odsúdenému, k svojmu vzťahu k svedkovi G. U. a k vzájomnému vzťahu svojej matky I. N. a svedka G. U., ako je to zrejmé zo str. 2 zápisnice Okresného súdu Čadca sp. zn. 1Nt/5/2020-126 o verejnom zasadnutí zo dňa 05.01.2022 (č.l. 126 rub súdneho spisu).

Samotná svedkyňa I. N. (v pôvodnom konaní svedkyňa - poškodená) na hlavnom pojednávaní v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 2T/64/2017, ako je to zrejmé zo str. 5 zápisnice Okresného súdu Čadca o hlavnom pojednávaní sp. zn. 2T/64/2017-107 zo dňa 27.06.2017 (č.l. 109 pripojeného súdneho spisu), zo str. 3 zápisnice Okresného súdu Čadca o hlavnom pojednávaní sp. zn. 2T/64/2017-280 zo dňa 24.06.2019 (č.l. 281 pripojeného súdneho spisu), ako aj zo str. 8 odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/64/2017-286 zo dňa 24.06.2019 (č.l. 289 rub pripojeného súdneho spisu) uviedla, že v čase skutku, t.j. v čase, keď menovaný odsúdený prišiel do domu, v ktorom žila spolu so svojím synom I. N., jej syn I. N. nebol doma. Rovnako menovaný odsúdený uvádzal v pôvodnom konaní, že I. N. doma nebol, o čom sa aj osobne presvedčil po tom, čo ho I. N. zavolať do domu, aby mu ukázala, že muž, ktorý spí v izbe, nie je jej syn I. N.. Tieto skutočnosti navrhovateľka popisovala už na str. 4 tohto podania.

Výpoveď svedkyne I. N., jej syna I. N., aj menovaného odsúdeného sa zhodujú, keďže všetci traja zhodne uviedli, že v čase skutku nebol I. N. doma, a teda vtedy žiadne odkvapové rúry menovanému odsúdenému a G. U. nedal. Dňa 05.01.2022 na verejnom zasadnutí svedok I. N. k skutku nevypovedal vôbec nič. Svedok I. N. sa vyjadroval len k vzťahu k menovanému odsúdenému a G. U. a v tej súvislosti uviedol, že s menovaným odsúdeným vychádzali dobre a že jemu raz odovzdával aj nejaké staré odkvapové rúry, ktoré mal na dvore, keď tam bol spolu so svedkom G. U.. Menovaný odsúdený sám v pôvodnom konaní vypovedal (str. 11 odôvodnením rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/64/2017-286 zo dňa 24.06.2019 - č.l. 291 pripojeného súdneho spisu), že bol viackrát v dome u I. N., lebo mu I. N. opakovane predával všelijaké veci. Teda situácia, ktorú I. N. opísal na verejnom zasadnutí dňa 05.01.2022, keď uviedol, že menovanému odsúdenému a svedkovi G. U. on osobne odovzdával nejaké staré odkvapové rúry, ktoré mal na dvore, je jednoznačne úplne inou situáciou, ako situácia, kedy malo dôjsť k skutku, keď menovaný odsúdený spolu so svojou manželkou G. H. a švagrom I. H. prišiel po odkvapové rúry do domu, v ktorom žil I. N. spolu so svojou

matkou I. N., a I. N. nebol doma. K žiadnemu vyvráteniu obhajoby menovaného odsúdeného v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 2T/64/2017, ako to konštatoval Okresný súd Čadca na str. 9 odôvodnenia napadnutého uznesenia, teda nedošlo. Okresný súd Čadca teda zjavne dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym záverom a na základe takýchto nesprávných záverov návrh na povolenie obnovy konania zamietol.

Navrhovateľka sa následne po skončení verejného zasadnutia pýtala svedka G.

U., o akom odovzdávaní odkvapových rúr to svedok I. N. hovoril, keď pri tom, keď bola s menovaným odsúdeným a svojím bratom I. H. po odkvapové rúry uňho, vôbec doma nebol, a teda odišli bez odkvapových rúr. Svedok G. U. jej potvrdil, že raz bol po nejakej odkvapové rúry s menovaným odsúdeným u I. N. on, a vtedy im odkvapové rúry aj I. N. osobne odovzdal.

Svedok I. N. počas svojho výsluchu na verejnom zasadnutí dňa 05.01.2022 zároveň jednoznačne potvrdil, že jeho matka I. N. sa dlhodobo pozná so svedkom G. U. už cez jeho otca I. N., rozprávali sa spolu, srandoval s ňou, hoci ona počas svojho výsluchu po zložení prísahy a počas konfrontácie so svedkom G. U. na verejnom zasadnutí dňa 03.11.2021, na ktoré bola predvedená hliadkou OO PZ Turzovka, uvádzala, že svedka G. U. nepozná a nerozprávala sa s ním, čo je zaznamenané na str. 1 a 2 zápisnice Okresného súdu Čadca sp. zn. 1Nt/5/2020-119 o verejnom zasadnutí zo dňa 03.11.2021 (č.l. 119-119 rub súdneho spisu).

Svedok G. U. aj počas konfrontácie zotrval na tom, že mu svedkyňa I. N. pri obchode potravín v obci D. T. Y. niekedy v roku 2018 povedala, že si to na menovaného odsúdeného celé vymyslela, no po tom, čo chcela trestné oznámenie, ktoré podala na menovaného odsúdeného, stiahnuť, jej bolo povedané, že ak ho stiahne, bude trestne stíhaná ona pre krivú výpoveď, preto ho teda nestiahla. Svedkyňa I. N. sa na verejnom zasadnutí len stručne vyjadrila, že trvá na tom, čo uviedla v pôvodnom konaní, vyhýbala sa pohľadu na svedka G. U. a pôsobila, akoby bola pod vplyvom alkoholu. Vypočutí svedkovia - navrhovateľka G. H., I. H., Y. C. a G. U. pritom v konaní uviedli, že o svedkyňi I. N. je v ich obci známe, že vo zvýšenej miere požíva alkoholické nápoje, a že sa často váľa na dvore jej rodinného domu opitá. Svedok G. U. uviedol, že už ráno o 06.00 - 07.00 hod. bývala opitá, keď v minulosti chodil po jej syna I. N., aby šli spolu do práce.

Svedkyňa I. N. (v pôvodnom konaní svedkyňa - poškodená) teda počas svojej výpovede pred súdom dňa 03.11.2021 zjavne klamala, keď tvrdila, že svedka G. U. nepozná a nerozprávala sa s ním, z čoho ju usvedčil svedok G. U., ako aj jej syn I. N.. Ani len nepripustila, že svedka G. U. môže poznať napr. len z videnia, ale opakovane účelovo uvádzala, že ho nepozná a nerozprávala sa s ním, čím sa evidentne snažila vyhnúť tomu, že keby priznala, že sa so svedkom G. U. pozná, že bol aj v ich rodinnom dome, a aj sa viackrát rozprávali a srandovali, musela by odpovedať na otázky typu - odkiaľ sa poznajú, ako dlho sa poznajú, kde a ako často sa zvykli stretávať, o čom sa zvykli zhovárať, a pod., a teda podrobnejšie opisovať ich vzájomný vzťah, pričom by hrozilo, že pred súdom vyjde najavo, že svedkovi G. U. v minulosti povedala, že si to celé na menovaného odsúdeného vymyslela, no po tom, čo chcela trestné oznámenie, ktoré podala na menovaného odsúdeného, stiahnuť, jej bolo povedané, že ak ho stiahne, bude trestne stíhaná ona pre krivú výpoveď, a preto ho teda zo strachu pred trestným stíhaním svojej osoby nestiahla.

V dôsledku uvedeného by vyšlo najavo, že menovaný odsúdený je nevinný, ako to tvrdí počas celého konania, a ona by sa tomu, čomu sa chcela zo strachu vyhnúť, t.j. trestnému stíhaniu pre trestný čin krivej výpovede a krivej prísahy, už vyhnúť nemohla.

Navrhovateľka s poukazom na vyššie uvedené v zmysle § 150 Trestného poriadku navrhuje vyšetrovanie duševného stavu svedkyne I. N., nakoľko ide o kľúčovú svedkyňu, na základe výpovede ktorej bol menovaný odsúdený uznaný za vinného a odsúdený, a aj vzhľadom na vyššie uvedené by bolo potrebné najmä zistiť štádium vývinu alkoholizmu u menovanej, nakoľko alkoholizmus preukázateľne ovplyvňuje aj schopnosť hovoriť pravdu, nakoľko každá závislosť, teda aj závislosť od alkoholu, je podľa vyjadrení psychiatrov priamo spojená s klamstvom, čo by taktiež vysvetľovalo rozpory a nezrovnalosti vo výpovediach menovanej a jej motiváciu tak vypovedať, ako aj opisovať spáchanie skutku osobám ňou označeným a v konaní vypočutým ako svedkom, a to synovi I. N., manželovi I. N., susedke J. Y., ktorí potom vypovedali len o tom, čo im ona sama uviedla o skutku, nevediac, či to je pravda alebo nie je.

Navrhovateľka aj s poukazom na vyššie uvedené považuje napadnuté uznesenie za predčasné a nesprávne, keď Okresný súd Čadca napriek tomu, že mal v konaní o povolenie obnovy konania preukázané, že svedkyňa I. N. na verejnom zasadnutí dňa 03.11.2021 nevypovedala pravdu, zamlčovala pravdu a zavádzala, čo bolo priamo potvrdené výsluchmi dvoch svedkov - G. U. a jej syna I. N., nijako túto skutočnosť nevzal pri hodnotení dôkazov a pri rozhodovaní do úvahy.

V tomto prípade však ide o neopomenuteľnú skutočnosť, keďže v pôvodnom konaní vypočutí svedkovia, ktorí sčasti potvrdzovali výpoveď menovanej svedkyne I. N., ktorá v ňom vystupovala ako svedkyňa

- poškodená, vypovedali, že vypovedali len to, čo im ona sama o skutku uviedla, nakoľko nikto z nich pri tom, keď malo dôjsť k skutku, nebol.

Ako už bolo uvedené na str. 4 tohto podania, je to rozhodujúce aj z dôvodu, že samotné súdy v pôvodnom konaní, t.j. Okresný súd Čadca, ako aj Krajský súd v Žiline, konštatovali, že existovali 2 skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporovali a to:

1. skupina dôkazov - výpoveď I. N. a výpovede nepriamych svedkov, ktorí

vypovedali sčasti v prospech I. N. (pozn. vypovedali o tom, čo im ona o skutku uviedla, pričom v ich výpovediach boli zjavné rozpory),

2. skupina dôkazov - výpoveď menovaného odsúdeného a výpovede (priamych) svedkov, ktorí vypovedali v prospech menovaného odsúdeného.

Pri svojom rozhodovaní sa súdy v pôvodnom konaní napokon priklonili k 1. skupine dôkazov.

Navrhovateľka sa domnieva, že aj z vyššie uvedeného je zrejmé, že Okresný súd Čadca pochybil, keď konštatoval, že v konaní o povolenie obnovy konania neboli produkované také dôkazy, ktoré by boli súdu v pôvodnom konaní neznáme. Taktiež pochybil,

keď konštatoval, že dôkazy, ktoré v tomto konaní boli produkované, sami osebe ani v spojení s inými dôkazmi, ktoré boli súdu známe v pôvodnom konaní, neodôvodňujú iné rozhodnutie o vine, resp. treste,

Navrhovateľka sa domnieva, že uvedené skutočnosti a dôkazy sú novými skutočnosťami a dôkazmi, ktoré sami osebe, ako aj v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi spôsobujú takú zmenu dôkaznej situácie, že odôvodňujú iné rozhodnutie o vine menovaného odsúdeného, a to oslobodzujúci rozsudok. Zároveň podotýka, že účelom konania o povolenie obnovy konania (ako mimoriadneho opravného prostriedku), ktoré skončilo právoplatným odsudzujúcim rozsudkom, je odstránenie možných justičných omylov, o čo podľa nej ide aj v tomto prípade. Z uvedeného dôvodu možnosť prelomenia princípu právnej istoty vyplýva z nadriadenosti verejného záujmu na spravodlivom súdnom rozhodnutí nad verejným záujmom ma právnej istote.

Navrhovateľka taktiež považuje na záver za potrebné zdôrazniť, že ak by jej manžel, t.j. menovaný odsúdený, skutočne sexuálne obťažoval pani I. N. alebo sa voči nej dopustil sexuálneho násillia, nemala by žiaden dôvod svojou výpoveďou v pôvodnom konaní, ani v tomto konaní, napomáhať manželovi, keďže on by sa takýmto konaním voči nej dopustil nevery, a takýmto konaním by ju nesmieme ponižil a zradil pred rodinou, priateľmi, či inými ľuďmi. Rovnako by nemal dôvod za takýchto okolností napomáhať menovanému odsúdenému brat navrhovateľky I. H., ani jeho partnerka Y. C., a riskovať kvôli nemu trestné stížanie svojej osoby pre krivú výpoveď a krivú prísahu. Navrhovateľka bola napokon ponižená tým, že táto vec bola verejne prejednávaná na súde. Určite by nepodávala návrh na povolenie obnovy konania v prospech svojho manžela, v dôsledku čoho je vec opakovane verejne prejednávaná na súde, a neriskovala by kvôli nemu trestné stížanie svojej osoby pre krivú výpoveď a krivú prísahu. Navyše, v obci, v ktorej žije navrhovateľka, ako aj pani I. N., je všeobecne známe, že pani I. N. dlhodobo požíva alkoholické nápoje vo zvýšenej miere a úpravou svojho zovňajšku dlhodobo pôsobí veľmi zanedbane až odpudzujúco, preto je až nepredstaviteľné, že by ju nejaký muž čo i len chcel sexuálne obťažovať, a nie aby to ešte aj urobil.

Taktiež považuje za potrebné poukázať na fakt, že menovaný odsúdený sa počas svojho života opakovane dopustil trestnej činnosti, no nikdy sa nejednalo o násilnú trestnú činnosť voči inej osobe, jednalo sa najmä o marenie výkonu úradného rozhodnutia, keď napriek uloženému zákazu činnosti opakovane viedol osobné motorové vozidlo bez vodičského oprávnenia, a o krádeže. Menovaný odsúdený sa však k trestnej činnosti vždy priznal, oľutoval ju, nahradil spôsobenú škodu a prijal aj trest za ňu. Pokiaľ sa jedná o túto trestnú vec, menovaný odsúdený počas celého trestného konania uvádzal, že je nevinný, popieral spáchanie skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, za ktorý bol napokon právoplatne odsúdený. Neuzavrel dohodu o vine a treste, hoci v takom prípade, by už mohol byť v súčasnosti po skončení výkonu trestu na slobode. K dnešnému dňu si odpykal 2 roky a 7 mesiacov z uloženého trestu 6 rokov a 8 mesiacov, a to za zločin, o ktorom po celý čas tvrdí a preukazuje, že ho nespáchal.

Napadnuté uznesenie navrhovateľka považuje z vyššie uvedených dôvodov za nezákonné, nesúhlasí s ním, nakoľko jeho výrok je nesprávny.

Na základe uvedeného navrhuje, aby Krajský súd v Žiline, ako nadriadený orgán, zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Čadca sp. zn. 1Nt/5/2020-177 zo dňa 27.07.2022, ktorým návrh na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/64/2017 zamietol, a aby v zmysle ustanovenia § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku rozhodol sám tak, že vyhovie návrhu na povolenie obnovy konania v prospech menovaného odsúdeného, alebo aby v zmysle ustanovenia § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku uložil Okresnému súdu Čadca, aby vo veci znovu konal a rozhodol.“

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k sťažnostiam odsúdeného W. H. a navrhovateľky G. H.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, potom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnutý výrok uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutého výroku uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu, ktorým bol zamietnutý návrh na povolenie obnovy konania, je prípustná v súlade s ustanoveniami § 185 ods. 1, ods. 2 Tr. por., § 402 ods. 3 Tr. por., bola podaná oprávnenými osobami v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa napadnuté sťažnosťou je potrebné zrušiť, pretože po preskúmaní správnosti napadnutého uznesenia, ako i konania, ktoré mu predchádzalo, zistil, že sťažnosť odsúdeného W. H. a navrhovateľky G. H. je dôvodná, ale zásadne z iných dôvodov, aké sťažovatelia uviedli v písomných dôvodoch svojich sťažností.

Po preštudovaní spisu nadriadený súd zistil, že manželka odsúdeného G. H., ako oprávnená osoba podaním zo dňa 29.4.2020, doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 30.4.2020, navrhla povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 2T/64/2017.

Podľa § 396 ods. 3 Tr. por. v prospech obvineného môžu návrh na povolenie obnovy konania podať okrem obvineného aj osoby, ktoré by mohli podať v jeho prospech odvolanie. Ak by tak mohli urobiť i proti vôli obvineného, môžu proti jeho vôli podať i návrh na povolenie obnovy konania. Taký návrh môžu urobiť aj po smrti obvineného.

Podľa § 308 ods. 2 Tr. por. v prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Z vyššie citovaných ustanovení je zrejmé, kto je aktívne legitimovaný na podanie návrhu na povolenie obnovy konania, pričom medzi tieto osoby patrí aj manželka odsúdeného. Z formálneho hľadiska teda došlo k pochybeniu okresného súdu pri vyhlásení napadnutého uznesenia, kedy okresný súd nešpecifikoval, návrh ktorej osoby na povolenie obnovy konania sa zamietá. Toto formálne pochybenie však napravil krajský súd tým, že sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Uznesením Krajského súdu v Žiline pod sp.zn. 1Tos/25/2021 zo dňa 23.3.2021 bolo rozhodnuté, že podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. sa zrušuje uznesenie Okresného súdu Čadca, č.k. 1Nt/5/2020-48 z 30.9.2020 a okresnému súdu sa ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Uznesením Krajského súdu v Žiline pod sp.zn. 1Tos/30/2022 zo dňa 12.4.2021 bolo rozhodnuté, že podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. sa zrušuje uznesenie Okresného súdu Čadca, č.k. 1Nt/5/2020-128 z 5.1.2022 a okresnému súdu sa ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Dôvodom zrušenia naposledy citovaného uznesenia okresného súdu bolo to, že z formálneho hľadiska došlo k pochybeniu okresného súdu pri vyhlásení napadnutého uznesenia, kedy okresný súd zamietol

návrh odsúdeného (žiadny návrh odsúdeného podaný nebol) miesto toho, aby zamietol návrh manželky odsúdeného G. H.. Podstatnejším procesným pochybením okresného súdu krajský súd videl to, že na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.6.2021, dňa 7.7.2021 a dňa 3.11.2021 boli navrhnutí svedkovia vypočutí takým spôsobom, že svedkovia v podstate zotrvali na svojej predchádzajúcej výpovedi. Podstatným spôsobom tak boli porušené procesné ustanovenia o dokazovaní, a to primárne v ustanovení § 261 a nasledujúcich Trestného poriadku.

Sťažnostný súd konštatuje, že druhý vytýkaný nedostatok okresný súd odstránil, keď svedkov riadne vypočul. Neodstránil však prvé vytýkané formálne pochybenie, keď opätovne neuviedol navrhovateľku G. H. do výroku, ktorým sa zamietajú návrhy na povolenie obnovy konania.

Nadriadený súd je toho názoru, že napadnuté uznesenie obsahuje všetky zákonom stanovené kritériá z hľadiska jeho formy (okrem vyššie spomínaného nedostatku) a obsahu. Uznesenie je presvedčivé, zrozumiteľné a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Nadriadený súd, aj keď z formálneho hľadiska zrušil napadnuté uznesenie, napriek tomu si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať.

Podľa súdnej praxe (Rt 72/1980) dôkazom súdu predtým neznámym môže byť okrem dôkazu doteraz nevykonaného aj dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom, ako napr. výpoveď svedka, ktorý v konaní o obnove v podstatných bodoch zmení svoju výpoveď, v ktorom prípade však musia byť predmetom hodnotenia aj dôvody, na základe ktorých došlo k obsahovej zmene výpovede. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisu, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (Rt 6/1997). V konaní o povolení obnovy konania však súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (Rt 35/1988). V konaní o povolení obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní (Rt 6/1997).

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu v konaní o obnove konania neznamena, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktorá sa domáha obnovy konania.

Ustanovenie § 394 Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre obnovovacie konanie - existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnoú podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. V tomto štádiu rozhodovania je potrebné vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Za skutočnosti súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom.

Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania i podľa citovaného ustanovenia zákona (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk:

1. či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme,
2. či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Tr. por.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhaných dôkazov. Ako už bolo uvedené vyššie, pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Krajský súd zdôrazňuje, že jedným zo základných prvkov vlády práva je princíp právnej istoty, ktorý okrem iného vyžaduje, aby v prípade, keď súdy rozhodnú vo veci s konečnou platnosťou, ich rozhodnutie nebolo viac spochybňované. Tento princíp neumožňuje stranám konania, aby sa dožadovali obnovy konania iba z dôvodu opätovného prejednanía a nového rozhodnutia vo veci. Samotná možnosť existencie dvoch názorov na vec nie je dôvodom pre opätovné preskúmanie veci. Odklon od tohto princípu je odôvodnený iba v prípadoch, keď sa vyskytnú okolnosti podstatného a naliehavého charakteru. Právomoc vyšších súdov zrušovať alebo meniť právoplatné a záväzné súdne rozhodnutia by mala byť vykonávaná na účely nápravy základných väd. Táto právomoc musí byť vykonávaná tak, aby bola v čo najvyššej možnej miere dodržaná spravodlivá rovnováha medzi záujmami jednotlivca a potrebou zabezpečiť efektívnosť súdneho systému.

Krajský súd konštatuje, že o takýto prípad sa v konaní o návrhu manželky odsúdeného - G. H. na povolenie obnovy konania nejedná.

Aj keď možno akceptovať, že zmena výpovede svedka má charakter nového dôkazu, podľa názoru súdu však nie je splnená druhá materiálna podmienka na povolenie obnovy konania, a to fakt, či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Tr. por. Vina odsúdenému bola jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná a dostatočným spôsobom odôvodnená už v pôvodnom konaní a nové dôkazy, predložené odsúdeným a jeho manželkou, nie sú spôsobilé privodiť iné rozhodnutie o vine odsúdeného.

Krajský súd sa podrobne oboznámil s námietkami uvedenými v písomných dôvodoch sťažností a po ich dôkladnom preštudovaní konštatuje, že tieto nie sú dôvodné. Sťažnostné argumenty odsúdeného a jeho manželky nie sú spôsobilé zvrátiť stavu veci a zákonu zodpovedajúci výrok uznesenia súdu prvého stupňa napadnutý týmito sťažnosťami. Argumenty uvádzané v sťažnostiach odsúdeného a manželky odsúdeného sú len opakovaním argumentov prednesených v písomných dôvodoch návrhu na obnovu konania, resp. argumentov prednesených v pôvodnom konaní, pričom okresný súd sa s týmito námietkami dostatočne vysporiadal v odôvodnení napadnutého uznesenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto krajskému súdu neostalo nič iné, len postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušiť sťažnosťami odsúdeného W. H. a navrhovateľky G. H. napadnuté uznesenie okresného súdu a sám v zmysle § 399 ods. 2 Tr. por. rozhodnúť tak, že návrh manželky odsúdeného W. H. - G. H., na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 2T/64/2017 zamietá.

Rozhodnutie senátu bolo prijaté pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.